בס"ד

הנהגות לימי השובבים · האדרת והאמונה · שירת המלאכים

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן 33
אֹמַר לַה' מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח... 33
כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר... 33
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה... 33
לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף... 34
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם 34
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ... 34
רַק בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה 35
כִּי אַתָּה ה' מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ... 35
לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא... 35
כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל... 35
עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן... 36
עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר... 36
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי... 36
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ... 36
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי 36

בס"ד

הנהגות לימי השובבים · האדרת והאמונה · שירת המלאכים

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

◆ **שירת המלאכים-כיצד לפייס את הקב"ה?/ שיעורו של הגאון ר' בן ציון מוצפי.**

רלוונטי גם לימי השובבי"ם.

כמה אנשים חולים?! הרבה אנשים חולים. צריך להתפלל עליהם שלא יקרה מה שיקרה. אז אנחנו צריכים לשוב בתשובה. אמרנו היום צריך למצוא איזה דרך לפייס את השם יתברך? מה לעשות דבר שמעורר את הלבבות?

יש שירת המלאכים.

מה המלאכים שרים כל בוקר? האדרת והאמונה לחי העולמים.

◆ **מתי אומרים את זה?**

בימים נוראים.

◆ **איפה אומרים את זה?**

צמוד לברוך שאמר.

בברוך שאמר יש 87 מילים. פז.

באדרת ובאמונה יש 88 מילים.

אז אולי אם נלמד את זה יהיה פיוס בשמיים. והקב"ה יתמלא ברחמים עלינו.

הפיוט הזה כתב אותו ר' ישמעאל כהן גדול. לפני שהרגו אותו הרומאים ימח שמם וזכרם.

- **האדרת והאמונה לחי עולמים.**
- **הבינה והברכה לחי עולמים.**
- **הגאוה והגדולה לחי עולמים.**
- **הדעה והדבור לחי עולמים.**
- **ההוד וההדר לחי עולמים.**
- **הועד והותיקות לחי עולמים.**
- **הזיו והזוהר לחי עולמים.**
- **החיל והחוסן לחי עולמים.**
- **הטכס והטוהר לחי עולמים.**
- **היחוד והיראה לחי עולמים.**
- **הכתר והכבוד לחי עולמים.**
- **הלקח והליבוב לחי עולמים.**
- **המלוכה והממשלה לחי עולמים.**
- **הנוי והנצח לחי עולמים.**
- **הסיגוי והשגב לחי עולמים.**
- **העוז והענווה לחי עולמים.**
- **הפדות והפאר לחי עולמים.**
- **הצבי והצדק לחי עולמים.**
- **הקריאה והקדושה לחי עולמים.**

- **הרון והרוממות לחי עולמים.**
- **השיר והשבח לחי עולמים.**
- **התהילה והתפארת לחי עולמים.**

נסביר:

- **האדרת והאמונה לחי עולמים.**

גלימה, בגד כיסוי. במה מתכסה הקב"ה? "מקולות מים רבים, אדירים משברי ים..." קודם שברא ה' את עולמו. הוא אחד יחיד ומיוחד. מפרש המדרש ואומר: מה היה עושה הקב"ה קודם שברא את עולמו? היה מתהדר באדרת. "ורוח אלוקים מרחפת על פני המים." ואז ראו את העוצמה שיש לו. האדרת היא הכיסוי הראשון שהיה לקב"ה. וע"י זה נקבל אמונה שהוא ברא שמיים וארץ. וגם עכשיו הוא מנהל את העולם.

- **הבינה והברכה לחי עולמים.**
- **מה הקשר בין הבינה לברכה?**

המדרש אומר: מי שיש בינה ראוי לברכה. הבינה הגדולה ביותר שיש בעולם היא אצל ריבון העולמים. מתבונן ויודע מה יש בלבבות שלנו. מה כל אחד מתכוון בתפילה. וחוננו מאיתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה ה' חונן הדעת. הקב"ה הוא מקור הבינה בעולם. הספירה הראשונה כתר. אחרי כן חכמה ואחרי כן בינה. הקב"ה מתבונן ויודע מה הוא עושה. ואיזה גלגולים אנחנו? ומה באנו לתקן?

- **למה אמר חי העולמים? למה קוראים לה' יתברך חי העולמים?**

ביחזקאל פרק מ"ח/ל"ה. " סָבִיב שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף וְשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם יְהוָה שָׁמָּה". הוא מדבר על ירושלים. שסביב לירושלים יש חי אלף עולמות. כל צד 4500 צדיקים מגינים על ירושלים. במסכת עבודה זרה הגמרא שואלת, מה עושה הקב"ה כל היום? רבע יום דן את העולם. רבע יום הוא מלמד תינוקות של בית רבן. רבע יום

משחק עם הלוייתן ורבע יום אחרון, הוא שט בחי אלף עולמות. זאת הסיבה שעושים סליחות בעלות השחר. שהוא קרוב אלינו פה.

◆ הגאווה והגדולה לחי עולמים.

מה זה הגאווה שמרוממים את שם השם. משבחים את השם. מי המציא את החיסון? הוא. מי המציא את הקורונה? הוא. כשמשבחים את השם הוא מתגדל.

◆ הדעה והדבור לחי עולמים.

מה פירוש? בגמרא מובא, הרבא ברא גולם. ושלח אותו לר' זירא. במסכת סנהדרין. חזר ונהיה עפר. הדיעה יכול להיות אצל אדם. יכול לברוא אדם. אבל לדבר הוא לא יכול לתת לו. רק הקב"ה יכול לתת כוח דיבור. הדיעה והדיבור לחי העולמים. זה רק שלו. אלישע הנביא החיה את חבקוק. אחרי שהחיה אותו כתוב "ויפקח הנער את עיניו". לא כתוב וידבר. רק ה' פתח את פיו ודיבר.

◆ ההוד וההדר לחי עולמים.

הוד פירושו, הוד זה מלכות (ישעיה ל"ב). מלך שבידו לעשות מה שהוא רוצה. מה זה הדר? הדר זה יופי. רק לקב"ה יש מלכות וגם יופי. אנחנו מבקשים ממנו שירפא את חולי ישראל.

◆ הועד והותיקות לחי עולמים.

מה זה וועד? למשל קובעים משפט ודוחים אותו. זה אצל בני האדם. אצל הקב"ה אין משחקים. אם הוא קבע זמן. אז זה הזמן שנקבע. לפניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה. מה שהוא קובע לא משתנה. המשפט שלנו הוא בראש השנה.

◆ הזיו והזוהר לחי עולמים.

מה זה זיו? אור. כל האור שיש בעולם זה שלו. טובים מאורות שבראם אלוקינו. מה זה זוהר? אור חזק שבוהק למרחוק. הזיו והזוהר זה שייך לקב"ה. שרק הוא יכול לברוא אור.

◆ החיל והחוסן לחי עולמים.

מה זה חיל? חיל זה צבא. מה זה חוסן? מלשון "חסין"-שיכול לשמור.

◆ הטכס והטוהר לחי עולמים.

מה זה טכס? גינוני מלכות. אצל בשר ודם: איך מתנהלת ארוחת הבוקר? איך מכנסים את הממשלה? זה באיזה אופן המלכה יכולה לדבר עם המלך?

מה זה טוהר? הממלכה של ה' יתברך היא טהורה מכל דבר גשמי. המדרש אומר שיש לקב"ה 22 אותיות שבהם ברא את העולם. הטכס זה החוקים והטוהר זה הא'ב' שלנו. ידוע שבספר יצירה, כתב שכ"ב אותיות אם תכפיל אותם ב (מחצית מכ"ב אותיות)11. כמה יצא? 242 ותוריד 11. למעלה יש 231 שערים. מי שבקיא בהם יכול לברוא עולמות. אבל הקב"ה לא רוצה שיתערבו לו בעבודה שלו.

◆ הייחוד והיראה לחי עולמים.

מה זה ייחוד? פשט ייחוד פירושו אומר הרב סעדיה גאון: "אחד יחיד ומיוחד". מה זה אחד? הוא באחדות. הוא לא מורכב מכמה חלקים. הוא אחד והוא עושה את כל הפעולות כולם. הוא לא צריך יועצים. סגנים וממלא מקום. מה זה יחיד? אין לו שני. אין לו מספר 2. אין כמוהו. ומה זה מיוחד? עושה ברגע אחד מיליונים פעולות שונות זו מזו. באותו רגע הוא הורג מחבלים. מרפא את החולים. אין כוח בעולם שיכול לעשות את כל הפעולות בשניה אחת, מיליארדים של פעולות. ואת זה בני ישראל ראו במעמד הר סיני. ע"י זה נקבל ממנו פחד.

◆ הכתר והכבוד לחי עולמים.

מה זה הכתר? כאן אנחנו צריכים ספר שכתב אותו משה רבינו. יש מדרש שנקרא מעיין החכמה. יש בו הרבה סודות. שם כתב משה רבינו שיש מלאך מיוחד שעומד בשעה שאנחנו מתפללים. ס.נ.ד.ל.פ.ו.נ. למה הוא נקרא ע"ש סנדל? שהוא אחרון בשרשרת המלאכים. העולם שלנו גשמי. המלאך הזה מוגן. הוא יכול לרדת לכאן. הוא אוסף את כל התפילות. לוקח אותן ועושה מהם כתרים לקב"ה. קושר כתרים

מהתפילה. אני מתפלל והמלאך, אם התפילה שלי טובה, לוקח אותה וקושר אותה ככתר על ראש של הקב"ה. ע"י זה מתגלה כבודו. כל דבר שהוא שבח לקב"ה מגלה את כבוד ה' בעולם. עכשיו אנחנו עסוקים בלשבח את ה'.

◆ הלקח והליבוב לחי עולמים.

הלקח זה דיבור (רד"ק). ליבוב זה התקרבות מהלב. כמו חיבוק. ע"י שניהם מתקרבים לה'. פירוש שני: לקח=תורה. ואז התורה נכנסת ללב (ליבוב).

◆ המלוכה והממשלה לחי עולמים.

יש מלך שיש לו כסא, כתר מפואר וארמון. אבל הוא בובה. הוא מפחד מהאופוזיציה...אז הוא לא מושל. יש מושל דיקטטור למשל, אבל הוא לא מלך. אצל הקב"ה, לא כך. המלוכה והממשלה לחי העולמים. "ואתה מושל בכל".

◆ הנוי והנצח לחי עולמים.

מה זה נוי? שאנחנו עושים מצוות יפות ברורות אז אנחנו עושים את הקב"ה כביכול "נאה". הנוי – זה אלי ואנווהו. והמלאכים מתפארים בו. יש נוי בלי נצח. אבל הקב"ה הוא הנוי והוא הנצח. הוא מנצח את כולם. לקחתי מהמדרש. הנוי זה לשבח את ה' יתברך. פרעה חשב שהוא שולט על כל העולם. והקב"ה הראה לו מי שולט בעולם.

◆ הסיגוי והשגב לחי עולמים.

סיגוי זה הרבה. ריבוי. הקב"ה מרבה לסלוח. חנון המרבה לסלוח. אני מרבה לסלוח לכם. כי אתם מתחרטים. למה? כי הוא ענק. הוא לא חושש מאף אחד. הוא רוצה שיהיה לנו טוב. אם תחזור ותחטא כלפי מלך בשר ודם זה לא כך.

◆ העוז והענווה לחי עולמים.

מה זה עוז? חזק, איתן. אף אחד לא יכול לעמוד מולו. המדרש אומר: מקום שאתה מוצא את גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענוותנותו. הוא ענו. איפה רואים

שהוא עניו? יש כנסיות. יש מורדים. והקב"ה נותן להם חיים. יש יותר ענווה מזאת?! משהו מבהיל!!

◆ הפדות והפאר לחי עולמים.

המדרש אומר: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת. כולם אמרו אותם מילים יחד. באותה שעה עשו מהשירה בגד וכיסוי לה' יתברך. בגד מפואר מהשירה. וכאשר בעונותינו הרבים אבותינו חטאו, נחרב בית המקדש. והקב"ה קרע את הבגד. ואז בכו ואמר להם: אל תדאגו ה' מלך גיאות לבש, אני אלבש את הבגד שיבוא המשיח. כל מי שפיסח ירוץ אז תיפקחנה עיני עוורים. אז ידבר יהושוע שמש בגבעון דום וירח בעמק איילון. אז תראי ונהרת. אז חטא וקראו אותו. אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה. אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה. נהיה טובים הכל יחזור למקומו.

◆ הצבי והצדק לחי עולמים.

מי זה הצבי? צבי בארמית זה רצון. יש מלך שמולך ביבשה ולא מושל בים. הקב"ה שולט בכל המקומות יחד. הוא יושב באור ורואה בחושך הכל. הכל הוא יודע ומפר עצתם. הקב"ה אוהב צדק. הקב"ה אוהב אותנו כי אנחנו בניו.

◆ הקריאה והקדושה לחי עולמים.

זה הקטע הכי קשה. תודה לאל שמצאתי אותו. מדרש מעשה מרכבה כולו סודות מה קורה למעלה. 2 מלאכים מיוחדים. אחד מימין ואחד משמאל. ומגיע הזמן שישראל אומרים כאן "קדושה". "וקרא זה אל זה ואמר." הם רוצים לקרא לכל המלאכים שקיימים בשבעת הרקיעים. אין להם רשות לקרא למלאכים עד שהם טובלים בנהר של אש. אז שניהם טובלים בנהר דינור, רק בשביל לקרא למלאכים להגיש קדושה. אז כמה אנחנו צריכים לטהר את עצמנו. לכן מרימים את עקבות הרגליים.

◆ **הרון והרוממות לחי עולמים.**

הרון זה רננה. רינון. תשיר. למי שרים? הכל לקב"ה. תחבר שירים לקב"ה. תרנן לפניו. לשבח את חי העולמים וע"י זה מתרומם. ע"י השירה הקב"ה נעשה רם על כל רמים. שאנחנו נדע כמה הוא גדול. הקב"ה לא צריך את זה.

◆ **השיר והשבח לחי עולמים.**

רק לו צריך לשיר. השיר עיקרו לה'. וע"י זה מתגדל שבחו של ה' יתברך בעולם. ואני מברך אותו עוד ועוד.

◆ **התהילה והתפארת לחי עולמים.**

מה זה תהילה? שבח מעולה. כך כתב המצודות. השבח הכי גבוה שיכול להיות. וע"י זה הוא מתפאר. יש פסוק ישראל אשר בך אתפאר. הקב"ה מחכה מתי נקום כל בוקר מהמיטה ונשבח אותו. הוא אומר למלאכים: מה אתם שווים לעומתם. אנחנו בשר ודם. קמים ועוד פעם משבחים. המילה "בך". מה זה בך? כ"ב. כ"ב אותיות התורה. ע"י כ"ב אותיות אתם משבחים אותי.

ונזכה שבזכות השיעור הזה תתבטל המגיפה. ויתרפאו כל החולים ישראל אשר בך אתפאר.

◆ **הנהגות לימי השובבים/הגאון רבי בן ציון מוצפי**

אנחנו בעיצומם של ימי השובבים. צריך לעשות תשובה. צריך להתפלל לה'. צריך לעשות מעשים טובים.

אחד הדברים. פסוק בישעיה. כי לא מחשבתו מחשבותיכם. אומר הזוהר הקדוש. הדבר הכי יקר שהאדם צריך לתקן זה את המחשבה שלו. מחשבה. זה מחשבה? חשב מה. "מה" זה שמו של הקב"ה. י. ה. ו. ה. במילוי אלפין. גימטריה 45. גימטריה אדם. מחשבה. אם אדם חושב מחשבות לא טובות. מחשבות של עבירות או הרהורים לא טובים, פוגם.

ע"פ זוהר הקדוש יש 4 מדרגות:

1. מחשבה במוח. קודם כל אני צריך לחשוב לעשות רצון בוראי. לקדש את שמו של ה'. המעלה של המחשבה גבוהה יותר מהכל.

2. הכוונה לשם שמיים.

3. דיבור.

4. מעשה.

רבינו האר"י אומר: צריך לשמוח שמקיים מצוות ה'.

גם בענייני העולם הזה. המחשבה היא ענין חשוב מאד. כשאדם בא ליצור משהו, בא לו הרעיון, אח"כ הוא מתחיל לתכנן כדי להוציא לפועל. כדי להוציא לפועל הוא כותב או מצייר תכנית. סוף מעשה במחשבה תחילה. גם במצוות זה כך. בא לו רעיון לעשות דבר יפה לטובת הכלל. לדוגמא, לעשות תאורה בבית הכנסת או לעזור לעניים. הוא מתחיל לתכנן כדי לבצע. 4 דברים. כנגד י. ה. ו. ה. המחשבה היא כנגד האות י'. ראיתי במדרש שוחר טוב. מדרש שוחר טוב זה על תהילים. אנחנו אומרים בהגדה, ארמי עובד אבי. מי זה ארמי? לבן הארמי. מי זה אבי? יעקב נשאר בחיים. לבן חשב להרוג את יעקב. רשם לו שהוא הרג את יעקב. אם יהודי חשב לעבור עבירה, הקב"ה לא מחשיב לו את זה כעבירה. לגוי כן. מחשבה, צריך להיזהר בה שלא לחשוב מחשבות לא טובות. כיוון שכתוב בפסוק "..חוש ואוון פועלי רע על משכבותם". כשהוא חושב דבר רע ממילא הוא יבוא לעשות אותו. לשמור על המחשבה, זה יותר חשוב מתעניות דיבור וסגולות.

מחר יקראו את הפרשה של בשלח. קודם תנקה את המוח. להפסיק לחשוב מחשבות רעות. שניים הביאו קרבן פסח לבית המקדש. יהי רצון שהשנה נהיה בבית המקדש. אחד יקבל שכר, אחד יקבל עונש. אחד התכוון באכילה לשם מצווה. וכל רגע שאכל כיוון לשם מצווה. והשני התכוון להנאת עצמו. איזה בשר טעים. איזו צלייה. איזה

בשר טעים. זה לא נקרא שעשה מצווה. אז תראה כמה המצווה משפיעה על כל דבר ודבר.

דבר מצוה. אמרנו שאם אדם חושב על מצווה, נחשב לו שעשה. בלילה לא בא לו לישון, במקום לספור כבשים....תתחיל לחשוב איזה מצוות אתה רוצה לעשות. אם היה לי כסף הייתי בונה בית הכנסת. מושיב יהודים בדירות למי שאין דירות. בבוקר הקב"ה אומר למלאכים, תרשמו שהוא עשה את המצוות האלה. מאיפה למדנו "אז נדברו יראי ה' איש על רעהו.....חושבי שמו." הוא חשב לעשות מצווה, אומר המדרש כאילו עשאה. לא לפגום במחשבה. ראיה נוספת: מרבינו בחיי. דוד המלך רצה לבנות את בית המקדש. בא הנביא נתן, ואמר לו אתה לא תבנה. בנך שיצא ממעיך הוא יבנה. דוד המלך היה בצער גדול. מסכן לא זכה דוד לבנות. מקשה המדרש: כתוב "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד". איזה חנוכה? ואיזה דוד? אז למה אומרים? "אודך ה' כי דיליתנו..". בגלל שדוד המלך חשב לבנות את המקדש, אז נקרא על שמו. "מזמור חנוכת הבית לדוד". אז רואים כמה מעלת הכוונה חשובה. ר' אליעזר הגדול אמר לנו: תפילה ללא כוונה כגוף ללא נשמה. כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים. אותו דבר ראינו בגמרא: הרהורי עבירה קשים מעבירה.

שואל הרמב"ם איך יכול להיות שהרהורי עבירה קשים מעבירה ? כלום קרבתי אליה? כלום נגעתי בה? רק הסתכלתי. אבל הרהורי עבירה קשים מעבירה. למה זה יותר קשה מעבירה? משום שזה שמהרהר בעבירה, הוא לא מפסיק. למה זה קשה מעבירה? אומר הרמב"ם, משהו מבהיל, בספר המורה. שמה שאדם מהרהר זה במוח. עבירה עושה בגוף. ויש הבדל בין מה שנעשה במוח למה שנעשה בגוף. המוח דומה לשר גדול שיש למלך. שר שחותר נגד המלך. זה חטאו גדול. הוא יושב עם המלך. יודע את הסודות של המלך. המלך מתייעץ איתו. אבל אם איזה אדם שמתנהג כבהמה, עושה עוון, זה לא כמו ששר גדול יחטא למלך. אותו דבר תלמיד חכם שעושה עוון זה חילול ה'. אם המוח מתקלקל צריך להחליף את כל המכשיר.

צריך בימים האלה לשמור את טוהר המחשבה. לחשוב על אהבת שמיים. יראת שמיים. כל המצוות שתלויות בלב. זה יותר מתעניות ויותר מהכל.

◆ העיניים

העין חשובה. כל הנוגע בישראל כאילו נוגע בבבת עינו של הקב"ה. כשהתורה באה לשבח את ארץ ישראל כתוב ש"עיני ה' בה מראשית השנה עד אחריתה". העיניים זה החלון שהנשמה מתחברת לעולם. ואם מטמא את העיניים גורם נזק עצום לנשמה. בשעת פטירתו יבוא השטן, שבגדו כולם עיניים. ומה יש שם? כל המראות האסורות שראה במשך חייו. ואז נוטל את נשמתו באכזריות. העינים חשובות מאד. הגאון החיד"א: ברית כרתי לעיני...איוב אמר את הפסוק. הראיה חשובה. שתזכור ראשי תיבות בכל. כל הדברים תלויים בעיניים. אתה רוצה לעבוד את ה', תשמור את העיניים. אל תסתכל במקומות שאסור להסתכל. והיום יש אנשים שמתירים הכל. העיניים רואות והלב חומד. "בכל" מתקן הכל. תשמור את העיניים בימי השובבים ויתכפר לך כל העוונות. ספר החינוך, כשהגיע למצווה "ולא תתורו אחרי לבבכם", כותב: מי ששותים יין ובירות, הם לא יכולים להפסיק. היה אחד ששתה בלי הפסקה, והבנים שלא התבישו. וכל פעם היו אוספים אותו ממקום אחר. יום אחד נמאס להם. שמרו עליו שלא ישתה. היה שיכור אחד אחד שהגיע לבור מרוב שכרותו. הבנים החליטו שיקחו את האבא שלהם שיראה: תראה את האיש הזה. האבא, שואל את השיכור: "שתית?". "איך הגעת לבור הזה? לא הצלחתי להגיע." איש שרודף יין הוא לא יכול. אותו דבר סיגריות....כמו שהוא רודף אחרי היין ככה הוא רודף אחרי מראות אסורות. כך אומר ספר החינוך. סיפא לי ר' יהדה צדקה. למדו בישיבה. היה בחור אחד שהיתה לו מחלה. אם שמע קול של אישה היה רץ להסתכל. והיו אומרים לו, שאסור. בחצי ימיו, מת. אז תאר לך מה זה הכל תלוי בעיניים. קדושים תהיו כי קדוש אני. כמה צריך להיזהר. בזוהר קדושים פ"ד, אומר ר' שמעון בר יוחאי, ר' אבא היה הסופר שלו. כשהיינו הולכים בדרך, ור' שמעון הולך לפנינו, ונשים היו הולכו לפנינו, הוא היה אומר, תלכו מהר!! מי שהסתכל

בנשים, כאילו הסתכל בעבודה זרה. אם מדברת אותו חמותו, יסתכל רגע, וישפיל את עיניו. העיקר שלא ירש גהנם. ה' יצילנו. העיניים, זה החלונות של הנשמה. ולכן, צריך להיזהר על העיניים כדי לשמור עליהם מהכל.

הגמרא, בסנהדרין אומרת, כשיש לך שאלה, תחפש רב גדול. לר' שמעון בר יוחאי היתה ישיבה בלוד. אם אתה ברומא תלך לר' מתיא בן חרש. הגמרא מביאה עליו מעשה נורא ואיום. הוא לא הסתכל בשום אישה, ואפילו לא באשתו. כמו אברהם אבינו. יום אחד שאל הקב"ה את השטן: מהו לך (על ר' מתיא בן חרש)? אמר השטן: תתן לי רשות ואחטיאנו. אמר לו הקב"ה: לא תצליח. ירד מהשמיים ונדמה מול עיניו, ונראה לפניו כאישה שלא היתה כמוה מאז שנברא העולם. ראה מתיא בן חרש, הפך את עיניו לצד שני. ולכל צד שהפך את עיניו, באה לפניו. קרא לאחד התלמידים: תביא לי מסמרון (מסמר גדול) ותבעיר אותו באש. לקח את המסמרון ונעץ בשתי העיניים שלו. השטן נרתע ונבהל לאחוריו. ברח. מיד בא המלאך רפאל ואמר לקב"ה: ארד וארפא אותו. ירד המלאך. מי אתה? אני המלאך רפאל. שלח אותי הקב"ה לרפא את עיניך. יש אומרים שריפא אותו. הרמ"א מפאנו, היה באיטליה לפני כ 420 שנה. הוא שואל: מה קרה פה? למה השטן היה צריך להתגרות בו? לסבול צער כזה גדול. יוסף הצדיק הוא הנשמה הראשונה. והיתה אשת אדוניו רואה אותו כל יום ונסתה להחטיא אותו. והוא לא חטא. ושמו אותו בבית האסורים. והיא היתה הולכת לבית האסורים. זוליכא, זה היה שמה, של המרשעת הזאת. 3 פעמים ביום, וכל פעם לובשת בגדים אחרים. היתה אומרת לו: אני אנקר את עיניך. ענה לה: ה' פוקח עוורים. אני אאסור אותך יותר קשה. ה' מתיר אסורים. אני אכופף אותך. ה' זוקף כפופים. אני אהרוג אותך ואת משפחתך. ענה לה: יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעוות. בזכותו אנחנו חיים. בני יעקב ויוסף סלע. אנחנו בני יהודה. האשכנזים בני בנימין. אז כיצד? כיוון שהוא לא חטא הוא מקיים אותנו בעולם. היה יום אחד שיום אחד הוא כמעט חטא. דמות דיוקנו של אביו הצילה אותו. וינוס ויצא החוצה. מי גיבור כמו יוסף?

יוסף בא בגלגול בפלטי ן ליש. פלטי בן ליש היה אחד מהשרים של שאול המלך. דוד הרג את גולית. ושאול הבטיח מי שיהרוג את גולית יקבל את ביתו. ולכן, נתן את ביתו לדוד. יום אחד נתן את מיכל לפלטי בן ליש. הוא ידע שהיא אסורה עליו. לכן, נעץ חרב בינו לבינה. אז היתה כמה שנים אצלו ולא נגע בה. אבל להסתכל הוא הסתכל. שאול החזיר אותה לדוד. ופלטי היה הולך אחריה ובוכה. פלטי בן ליש בא לשמים, והוא גלגול של יוסף. הביאו אותו בגלגול פעם שלישית, במתיא בן חרש. ולכן עבר את הניסיון הנורא של העינים ועמד בזה ותיקן.

עצות לימי השובבים:

- עצה אחת לשמור על המחשבה.
- לשמור את העיניים. לקבל עלינו. שיפסיקו למות אנשים. רבותי מאות אנשים מתים. היום בעונותינו הרבים, הרב שמואל כהן נפטר. בחורים שהיו נשברים היה מחזיק אותם. אני צריך ללכת מפה להלוויה שלו. עוד לא זכה לילדים. איזה צדיק!!! כמה היה נלחם בשביל כל דבר של קדושה. איך שהגעתי לכאן קבלתי את הבשורה המרה. כמה טרח. כמה היה אוהב ישראל. כמה נלחם מלחמות. היה שליח נאמן של הרב צדקה.
- לשמור את האזניים. לא לשמוע שירי חול. אפילו שאין בהם דברים של איסור. "אוזן ששומעת דברי חול תרשע" אומר החיד"א. תשיר שירי קודש. תשמע שירי קודש. תשמע דברי תורה במקום דברי חול. ויכוון לכפר על מה ששמע דברי חול.
- אם שמעתי דברי חול או נבלות אז אני מכוון לכפר בשמיעת דברי תורה. ויקשיב לדברי מוסר.
- להקשיב לתינוקות של בית רבן. אין כמו תינוקות של בית רבן.
- וגם כששומע רעמים יכוון לשבור דברים בטלים או דברי נבלה. גם כששומע את גלי הים יכוון זאת.

• כותב הרב ראשית חכמה, הרב אליהו דוידש, למד אצל הרמ"ק בצפת וקבור בחברון. הוא כותב, מעשה היה, רבינו לפידות ראה את ר' יהודה אבן שושן, וראה את זקנו, שכל שערה שלו בוהקת כלפיד. ממה זה נהיה? איך זכית לאור כזה? בגלל שהייתי שותק בעולם הזה. לא הייתי מדבר דברים בטלים. לווא דווקא, דברי איסור. כך היה כאן וכך היה כאן. דברים בטלים.... האזניים נכוות ראשונות כשנכנס לגהנם. אז כמה חמור לשמוע שירי חול. החסיד הקדוש ר' אליהו מאני, היה רבה של חברון. יום אחד אמר לאשתו שתלך לשכנה שהולכת עם קבקבים ברחוב, והקולות האלה מפריעים לו בעבודת ה'. והיא הלכה ובקשה, והשכנה החליפה את הקבקבים. היו תקנות בירושלים, שבחור רווק לא יגור בירושלים, אם עבר גיל 20, אלא בשמעון הצדיק, שאז זה נחשב מחוץ לירושלים. אחת התקנות היתה שנשים לא תלכנה עם קבקבים. וכמה הזהירו לא ללכת עם בגדים אדומים. והיום לצערינו הרב, נשים בציבור הדתי לובשות אדום. כי לא מלמדים ולא מדברים איתם על זה. ומי שמדבר נחשב ראדיקאלי קיצוני.

אז למדנו:

◆ **לשמור על המחשבה, העינים והאוזניים.**

הדבר הרביעי הדיבור:

4 מדרגות בעולם שלנו. סימנם דצח"ם.: דומם, צומח, חי בלתי מדבר, מדבר.

לנו יש דיבור. דיבור זה אצל יהודי שמדבר לשון הקודש. ר' אברהם אזולאי אומר שמה שמדברים הגויים זה צפצופי עופות. אנחנו מדברים לשון הקודש, שבה נברא העולם. הנשמה תלויה בדיבור. ויפח באפיו נשמת חיים. ויהי האדם לנפש חיה. אונקלוס: רוח ממללא. הדיבור הוא שמשנה אותנו מיתר היצורים החיים.

הגאון מוילנא, כותב אגרת לבני ביתו כשרצה לעלות לארץ ישראל. ולא עלה בסוף. הוא מזהיר אותם רשימה ארוכה. ובסוף הרשימה הוא מזהיר שהדיבור יותר חמור

מהכל. על כל דיבור אסור יורים אותו בכף הקלע. כל דיבור מיותר. לא לדבר בבית הכנסת. אדם מדבר בשבת דברי חול. יורד לשאול תחתית הרבה מאד. זאת אומרת, שעל דברי חול זורקים אותו בכף הקלע. "כי עוף השמיים יוליך את הקול".

שיהיה סיום טוב. סוף וקץ לכל צרותינו.

הזוהר הקדוש: אדם שמוציא הגה של תורה מפיו, אין קץ שכר לזה. אין קול שהולך לחינם. כך אומר ר' שמעון בר יוחאי.

מקבלים עלינו לשמור את המחשבה, העיניים, האוזניים והפה.

שיהיו בשורות טובות, ישועות ונחמות.

שיעור שלישי:

◆ **ימי השובבים י"ח שבט תשפ"א/הגאון רבי בן ציון מוצפי**

צריכים להתחזק בימי השובבים. 2 זקני הדור נפטרו והלכו להם. ואלו בחייהם היו מגינים עלינו. אחד בגיל 98 ואחד בגיל 99. ידוע שימי השובבי"ם לא קלים. להתחזק, לא העיקר תענית דיבור ותעניות. העיקר תיקון המעשים.

הרמב"ם כותב בהלכות מקוואות פרק י"א: "דע שהטבילה במקווה, זה משום שאין הטומאה כמו טיט או חס ושלום טינופת שיעבור במים. הטבילה במקווה זה כוונת הלב. הרמב"ם כאן מדבר על רגשות. הוא יצא מגדרו כדי להסביר לנו מה זה טבילה במקווה. אתה מטהר את מחשבותיך. אתה לא מחתים כרטיס. לא!! אתה צריך לסלק מחשבות אוון ודיעות רעות. יש לך מחשבות רעות אתה צריך לסלקן לפני שאתה הטובל. אני מפסיק לחשוב מחשבות אוון. לתקן את המחשבה. לא לחשוב מחשבות של עבירה. לא מחשבות נגד התורה. גם בתפילת שמונה צריך להיות במחשבה טהורה. ר' אליעזר אומר, "דעו לפני מי אתם מתפללים".

◆ זוהר פרשת וירא, מה כתוב בתחילת הפרשה?

"שמעו נא...יוקח נא מעט מים...הישענו תחת העץ.

◆ זאת הכנסת אורחים של אברהם אבינו?

העץ הזה היה לו שכל. אם ענפי העץ זקופים, ולא נותנים צל, סימן שהוא עובד עבודה זרה. היתה תחת העץ בריכה של מים, ואברהם היה רואה. אם המים יוצאים לקראתו אז הכל בסדר. אם המים חסרים, סימן שהאיש הזה יש בו טומאה. אז הוא לא יכניס אותו הביתה. אלא הוא מכניס אותו לטבול. ודואג לו לכל מה שנצרך כדי לטבול. היה לו סימנים גם במים וגם באילן. אם המים היו עולים סימן שהוא צדיק. כמו יעקב אבינו "ויגל את האבן מעל הבאר." לכן, לבן עשה תחבולה שיעקב יעבוד שבע שנים על לאה ושבע שנים על רחל. הוא אמר: האיש הזה צדיק, אז נצער אותו. אוי ואבוי איזה סבא.

ראינו מכאן שהטבילה במקווה זה אחד הדברים שמטהרים את האדם.

רבינו האר"י בפרשת כי תצא, כותב רבי חיים ויטאל, "מורי ז"ל היה מקפיד בכל כוחו ונזהר לקיימה". קר חורף. קר בצפת יותר מירושלים. לפנות בוקר הכי קר, והיה לו חולי השבר (ארניה-המעיים יוצאים מדופן הבטן) וזה היה מזיק לו, והוא היה טובל. באה אמא שלו וגזרה שלו יטבול, בגלל השבר. והוא כיבד ושמע לה. תראה מה זה כיבוד אם. אמא שלו אמרה אז הוא מקיים. אע"פ שיכל לענות לה, מה את מבינה בטבילות וכוונות.

מה זו טבילה? זוכה לאור י'ק'

מי שנטמא ולא טובל אז זה כמו טבל. מה זה טבל? פירות שלא הופרשו מהם תרומות ומעשרות, ובוודאי שהיה חייב לעשרם. פירות מהשוק, שגדלים בערבה הדרומית ששם זה לא ארץ ישראל, או של גויים, אילו לא טבל ודאי. הרוב היום מיובא. שואלים המלאכים האיש הזה בסדר? לא. למה? הוא לא טבל. הוא צריך לטבול. הרמב"ם כתב להלכה שלא חייב לטבול כי בימינו אין דיני טמאה וטהרה.

אומר רבינו יונה, הוא לא כתב אלא מה שהוא להלכה. אבל הוא מעצמו לעולם לא ביטל טבילה כל בוקר. יש ענין גדול בטבילה.

כותב, הראשית חכמה, כשאדם עשה עוון הנשמה מסתלקת ממנו. אז מה יש לו? יש לו רק נפש. כמו בהמה. "מותר האדם מן הבהמה אין מלבד הנשמה הטהורה". כשהוא טובל היא נכנסת בו. המקווה היא כמו ממ סתומה. ויש שמה 9 יודין בכל צד. מם מרובע סימטרי. 9 פעמים יוד מכל ארבע הצדדים. 9 יודין זה טיפות המים מכל צד. והראש שלך מתחבר על כל צד זה 40 סאה. זה הסוד של המקווה. שם הויה, יש מילויים שונים. יש מילוי של יודין. אי אפשר לאמר אותו. יוד, הי, ויו, הי, -הויה דעב, הויה דסג, ...גימטריה 63. שם היה לי 4 יודין ופה 3. ביחד 7.....

בגלל הנגיף וסכנת ההדבקה אי אפשר ללכת למקווה.

הגמרא בברכות אומרת, אם אדם עומד תחת הברז של המקווה, והמים ירדו על כל הגוף במשך דקה וחצי, אז יש 9 קבין מים. זה יצא כ 12 ליטר מים. בתנאי שכל הגוף יהיה באמבט. ואז האדם נעשה טהור. ואם גם זה אי אפשר, אם הוא מצונן, או שאין לו מים חמים בברז, אז בא רבינו המקובל יעקב שאלתיאל ניניו בספרו "אמת ליעקב" ואומר לעשות 40 נטילות. יפתח את הברז. יש שם מים זורמים. תכניס את היד. תעשה ימין שמאל, לסירוגין. 20 ימין שמאל. אח"כ מהנטילה ה 21 עד הנטילה ה30, תעשה 10 רצוף רק ימין. אח"כ רצוף 10 פעמים שמאל. מהנטילה ה 31 עד הנטילה ה40. וזה נחשב לך שטבלת כ מקווה של 40 סאה.

באו חכמי הקבלה, תעשה כך. י, ו, ד, ה, י, ו, ד, ה, י, ו, ה, י, עשית 20.

אח"כ תעשה:

י,ו,ד,ה,י,ו,י,ו,ה,י

י,ו,ד,ה,י,ו,י,ו,ה,י

אתה טהור!

זה הסדר.

הסוד הוא שם עב.

על כל אות של המילוי צריך נטילה. מספיק לעשות בברז. לא חייב כלי.

◆ **מה זוכה מי שטובל?**

שבאה לו נשמה חדשה. הוא מחזיר את נשמתו ומעביר אותה במים כמו העובר, שהוא תינוק במעי אימו. כך אומר הראשית חכמה. העובר מאושר בבטן אימו, המלאך מלמד אותו תורה, והוא מכיר את הוריו ומשפחתו, הוא רואה מסוף העולם ועד סופו. רק כשהוא יוצא שוכח את כל הלימוד שלו. לכן הוא צועק. אתה יוצא כעת חדש טהור מהתנור.

◆ **גמרא סנהדרין צא, מה יהיה עם הצדיקים לעתיד לבוא?**

הקב"ה יעשה להם כנפיים לשוט בהם במים. מה פירוש? הקב"ה יגמור את העולם, מים יש. איזה מים? צבעוניים ומזרקות, נהרות, מפלים. הפלא ופלא. הקב"ה בורא לנו כנפיים ואנחנו שטים במים. מי זוכה לזה? מי שמטהר את עצמו במים. ומה קורה עוד? הרב חסד לאברהם, רבינו אברהם אזולאי, זכותו תגן עלינו. הוא אומר, שתדע שגם השערות צריכות להיות בפנים. אם אדם טבל במקווה ונשארה שערה בחוץ, נתפסים בו החיצונים. החיצונים הם השדים והמזיקים, הם בבחינת בלונים. בלונים צפים. אם שערה נמצאת מחוץ למים, הם נאחזים בה, ואז הם נאחזים בו. ושלא תהיה חציצה. ואז הוא הופך להיות טהור לחלוטין. וזה סוד התשעה קבין.

או יטבול במקוה.

או ישפוך עליו תשעה קבין מים.

או 40 נטילות.

על המצח שלו רשום שהוא טבל.

דבר שני כותב רבינו האר"י, שהאדם יזהר בעניית אמנים. וזה כתב רבינו החידא בספרו ציפורן שמיר. האמנים מכפרים. שע"י עניית אמנים הוא הופך את מידת הדין למידת הרחמים. ר' חיים פלאג'י הביא את הפסוק "ואתה יגדל נא כוח ה' כאשר דברתי לאמור." בפרשת כי תשא. השבת הבאה נקרא פרשת שקלים. השבת הבאה יוצא ראש חודש אדר. מוציאים 3 ספרי תורה. בשלישי קוראים פרשת כי תישא. ההפטרה מעין המפטיר. גם אם יש להם ספר תורה אחד. בראשון משפטים, בשני פרשת ראש חודש, בשלישי פרשת שקלים.

אתה עונה אמנים, "ואתה יגדל נא כוח ה' כאשר דברתי לאמור", 8 מילים, תחבר עם זה אותיות של "יתגדל ויתקדש שמא רבא", אז יש לך כח תיבות. לכן הספרדים עונים עד "דאמירן בעלמא"...

תכוון ב"אמן יהא שמא רבא" אז יתכפרו לך כל העוונות ופותחים לך את השערים של גן עדן. מעלת האמן יהא שמא רבא, מעלתו עצומה מאד.

כותב רבינו אליהו מני, מי שעונה אפילו אמן אחת, אמן זה 91, אתה מחבר את 2 השמות יחד, שם אדנות ושם הויה. ותיקנת וכיפרת את מה שקלקלת. אדם שקלקל הפריד שם הויה משם אדנות. ושם אדנות משם הויה. אם הוא אומר אמן הוא מחבר שם הויה עם שם אדנות. ואז מכפרים לו. וכל השפע שהוא שפך ונתן לחיצונים, לגויים ולסטרא אחרא הוא מוציא אותו חזרה ומעלה אותו לקדושה. אז כל הצינורות שקלקל הוא מכפר בשעה שעונה אמן. מכאן, האדם ידע מהי מעלת האמנים. אבל לא על חשבון הלימוד.

אלה שמתפללים יחיד הם מפסידים.

אבי היה מתפלל כל יום בסידור עם הכוונות. בבית הכנסת שהתפלל היו מתפללים בסידור רגיל. זה לוקח יותר זמן. והוא לא מדבר. מסמן לי ביד: בוא איתי לשטיבלך. היה עומד שם, איפה שעומדים עמידה ומחכה, ואז עונה אמן על המגן אברהם, מחיה המתים, אומר קדושה..ברכת כוהנים, אח"כ שומע ספר תורה. אח"כ כל הקדישים

שצריך להשלים. ואם מישהו אמר לא ברור, אז הלך לשטיבלך אחר. צריך להשלים אמנים של אותו יום. 90 אמנים. תקנת רבינו יוסף חיים: מי שחולה יגיד 45 פעם "ברוך ה' לעולם אמן ואמן". תגיד ככה 45 פעם, יש לך 90 אמנים. אבל אבא לא רצה לסמוך על זה כי זה לחולים. מעשה שמספר המטה משה, פעם אחת היה מעשה עם שתי נשים צדקניות, שהלכו בדרך הלכו לקטוף פירות, ובאמצע הדרך ישבו על איזה סלע והנה אחת שומעת ששניים מדברים אחרי גבה: הנה 2 נשים פה, בוא נגלגל עליהם את האבנים. אז השני אמר לו, היא ענתה היום 90 אמנים, אין לך רשות לגעת בה. הסתובבו לא ראו אף אחד. אז הבינו שאלו שדים. אדם ענה 90 אמנים ביום, נגזר עליו משהו לא טוב, התבטלה הגזירה.

אמא של ר' יהודה צדקה, היתה מחזיקה צנצנת סוכריות. היינו מחכים לפורים כדי לקבל סוכריה. היא היתה קוראת לילדים ומחלקת להם סוכריות כדי שיברכו והיא תענה אמן. וזאת היתה עושה כדי להגיע ל 90 אמנים. ואפילו שכבר שמעה בבית הכנסת, כל המוסיף מוסיפים לו. פותחים לו שם את השערים ומתקן את כל הפגמים כל השפע חוזר בחזרה לקדושה.

אז למדנו היום

להיזהר בטבילה במקווה ב 3 צורות

להיזהר בעניית אמנים, בעיקר אמן יהא שמא רבא.

הקשבת לדרשה. מה זה עושה בשמיים כשאדם מקשיב לדרשת החכם? מאיר בהם אור גדול. ליבם נמס.

הגמרא בסוטה מ"ט אומרת, אז היה עומד על הקרבנות.

קדושה דסטרא, זו הקדושה שאומרים ובא לציון גואל, וכן "אמן יהא שמא רבא דהגתא", מה זה דהגדת? שהחכם דורש ואח"כ יש קדיש, אז החכם אומר יהא שמא רבא, והם עונים על החכם, אז יש כוח ב"יהא שמא רבא" הזה, לבטל 100 שנה של

ייסורין. רבותי זה דברי הזוהר. לא הוספתי מילה. אפילו 100 שנה של ייסורין, הכל מתכפר ונמחק.

רבינו החידא: תדע אדם שעונה אמנים, אפילו, היה לו שמץ של כפירה מוחלים לו. כל העונה לו אמן מתכפרים לו עוונות. אח"כ הביא את קהלת רבא: "עיר קטנה ואנשים בה מעט ובה אויב וסיבב את העיר המדרש". מה זה עיר קטנה? עיר קטנה זה בית הכנסת, שיש בה אנשים, ובאו המשטינים והקיפו את בית הכנסת במזיקים, אבל היה שם חזן שהיה חכם שאמר קדיש וענינו אמן יהא רבא, אז מילט את העיר בחכמתו. כל האנשים התכפרו להם העוונות. גזירות של 100 שנה מבטלים ע"י אמן יהא שמא רבא. ומוחל להם על כל עוונותיהם.

ר' אלעזר אזכרי: ובא ספר חרדים בפרק מ"ה וכותב, דע שהשומע דרשה מוחלים לו את העוונות.

אז אילו הדברים:

- טבילה במקווה.
- עניית אמנים.
- אמן יהא רבא.
- להיות מעשרה ראשונים. אמר ר' יוחנן, בשעה שהקב"ה בא לבית הכנסת ואין שם עשרה, הקב"ה כועס, מדוע באתי ואין איש. והזוהר בפרשת תרומה קלה, הראשון שבא לבית הכנסת אם בשחרית, אם במנחה אם בערבית, או שיעור תורה, הוא זוכה למעלה גבוהה ביותר, "ומשחרי ימצאוני". אלה שבאים בשחר הם יכולים למצוא את הקב"ה ולבקש ממנו מה שהם רוצים. זו מעלה גבוהה מאד. אומר הראשית חכמה שזה תיקון גדול לשובבי"ם. מי שמחפש תיקון שיגיע לבית הכנסת ראשון. סבא שלי, שאני קרוי על שמו, היה מגיע ראשון, הוא היה נותן לשמש כל יום מטבע כדי שיתן לו להיכנס ראשון. שהוא יכניס את הצעד הראשון. ו"משחרי ימצאוני", אז הוא זכה לבן כזה כמו מור אבי עליו השלום.

ואח"כ הוא אומר, מה עם השני והשלישי? ככל שאתה מקדים אתה יותר גדול. תדע כך כותב עליו השלום, הראשית חכמה, ודע שאני ראיתי אנשי מעשה, שביום שהיו באים לבית הכנסת ולא היה להם מנין, גזרו תענית. משום שהקב"ה בא ולא היו עשרה והקב"ה כעס.

- ה. עוד דבר חשוב: אדם יכול לכפר ע"י בית כנסת קבוע ומקום קבוע לעמידה. אילו דברי הראש. ירושלמי פרק ה', אדם שקובע מקום קבוע לתפילתו מקיף עצמו בחומת ברזל נגד כל המשטינים והמקטרגים. הכוונה היא, כל תפילות השחרית באותו מקום, כל המנחה באותו מקום, כל הערבית באותו מקום, כל שבת באותו מקום. ומה הוא זוכה? נשמתו מחוברת למעלה, והשכינה באופן קבוע נמצאת עליו.

ה' יזכנו לעבוד את ה' כרצונו ולעשות את רצונו כרצונו.

לכבוד השכינה הקדושה, שלא תהיה בצער, לישועת כל עם ישראל בכלל, ולכל יהודי שנמצא בצער, ולעצירת המגיפה ולרפואת כל החולים, לזיווג הגון לכל הרווקים והרווקות, לפרנסה לכל יהודי.

שיעור רביעי:

◆ **דברים המועילים לימי השובבי"ם-י"ט שבט תשפ"א/הגאון רבי בן ציון מוצפי**

הנחת תפילין-זוהר הקדוש. כשמניח בכוונה מכפר על כל עוונותיו. תפילין של ראש-מכפר על עיניים רמות. כל מראות אסורות. תפילין של יד-מכפר על שפיכות דמים. יש הרבה דברים שהם מעין שפיכות דמים. לדוג', גזל את חברו, לא משלם את שכרו ביומו. מי שמניח תפילין ומכוון בהם, מאריך ימים (גמרא, מנחות). בגמרא כתוב, עוונותיו נמחלים. מניח תפילין כהלכה ומכוון שלא להסיח דעתו. הגמרא ממשיכה ואומרת: זוכה להיות בן העולם הבא. מה החידוש? הרי כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

יש 3 לשונות בהקשר לעולם הבא:

א. חלק לעולם הבא.

ב. בן העולם הבא.

ג. מזומן לעולם הבא (הדרגה הגבוהה מבין ה3, כמו עשיר מיוחד שמזמינים אותו לחלק גדול)

מי שנזהר בתפילין (מניח במקומם וכל ההידורים). זוכה להיות בן העולם הבא. ועוד, שלא שולט בו עין הרע.

יש כמה מצוות שנקראות אות: שבת, מילה, תפילין, יום טוב. כולם מכפרים על ברית קודש. כל מה שנאמר בו אות, זה מועיל ומתקן.

ולא לחשוב שום מחשבה אחרת בזמן הנחת תפילין. מעלה זו חשובה מאד. מעלות רמות. הראשית חכמה כותב שזה במקום תענית.

חכמי הקבלה כתבו, אם מניח רש"י ורבינו תם, 21 אזכרות של שם ה'. מניח ראש ויד. כמה ביחד? 42. וגם רבינו תם. כמה ביחד? פד. פוגם בגרון. אילו אותיות גרוניות?

אותיות גרוניות א.ה.ח.ע, 84. פד תעניות. זה הסוד של פד פד עניות. כשמניח את 2 התפילין ונזהר בקדושתם וזהיר בהם. אז מכפר כאילו התענה פד תעניות.

הרב החיד"א, אומר איפה כתוב במגילת אסתר תפילין? ליהודים היתה אורה (תורה), שמחה (חתונה) וששון (מילה) ויקר (תפילין). ויקר, תהפוך את המילה יוצא, חוץ מכם, קרי.

תדע שפרשת בא מסיימת בנושא, "קדש לי כל בכור פטר כל רחם....והיה יביאך... והיו לך לאות על ידיך...."- אחרי זה כתוב " ויהי בשלח". למה ויהי? לשון צער. כי פרעה שמע שישראל קבלו תפילין. עכשיו קבלו תפילין גמרתי איתם. למה? למה

ירדו למצרים? מי ירד למצרים? יעקב ירד למצרים. למה דווקא הוא? כי הוא היה נשמת אדם הראשון. 130 שנה הוא סבל כנגד שאדם הראשון, ישב בנהר גיחון והיה מעלה זרדים על גופו. ואז היה ענין של הקרי. שיצאו ממנו נשמות גבוהות מאד. ואיפה הם באו? במצרים.....עכשיו כשמקבלים תפילין, בר מצוה, יוצאים ממנו. איבדתי את היהודים. וי צעק פרעה. כל יהודי בחו"ל נותן לשר שלהם עוד חלק. איטליה נפלה, כי אין יהודים שם.

ענין גדול ונוסף, שהוא כפרה על ברית קודש. שיתפלל לפי הסדר. מההתחלה עד הסוף. סדר העולמות: אצילות, בריאה, יצירה ועשיה. המגיד אומר למרן בפרשת בשלח, מי שמשלים אח"כ את החלקים שאחר, מפריד את העולמות ומקלקל אותם. תבוא תתפלל מההתחלה לפי הסדר. אם אדם רוצה לתקן את העולמות כמו שצריך, יבוא ויתפלל לפי הסדר את כל התפילות. ולהתפלל בזמן. לא לדלג באמצע. עולים ממדרגה למדרגה. וזוכה שעולה מעלה מעלה. ר' אליהו מני, אומר מנטילת ידיים בבוקר עד ברוך שאמר, אתה בעולם העשיה.

מצווה מאד יקרה לכפר מעשה ברית: יותר מתעניות.

מצוות הצדקה. שיתן לעני הגון ירא אלוקים שנזקק. שיש לו ילדים לפרנס אותם.

יש הרבה הלכות בנושא הצדקה. ר אליהו האיתמרי כתב ספר "מעיל צדקה" 2 חלקים. ר חיים פלאגי מעתיק אותו הרבה. "ר' אלעזר היה פרוטה לעני לפני התפילה."

לפני שהיה מתפלל היה נותן צדקה לעני. לפי איזה פסוק ראינו זאת? "אני בצדק אחזה פניך".

ר' אליעזר פאפו, כותב בספרו חסד לאלפים, כיצד אבוא להתפלל לפני ה' יתברך כשיש לי עוונות? אז אני צריך לכפר על העוונות בצדקה.

ר' אלעזר היה אומר אני בצדק אחזה פניך. אח"כ, אשבעה בהקיץ תמונתך. וכך כתב מרן בשלחן ערוך, זו הלכה. סימן עב. כתב שיתן צדקה קודם שיתפלל כדי שהתפילה שלו תעלה. אז מתי נותנים צדקה?

החסד לאלפים כותב: איך יגש לקודש כשהוא מלא עוונות? לכן, יתן צדקה. בא רבי מנחם הרקנטי עליו השלום, ושואל, מה יש כ"כ בצדקה, שהיא מצילה ממוות?

אתה נותן פה צדקה, מיד הקב"ה נותן לך. כמו משפך. ה' צילך על יד ימינך. כי צדקה נותנים ביד.

שאתה נותן צדקה אתה גורם שהקב"ה יתן צדקה לשכינה. לכן מעלתה גדולה מאד מאד. לשכינה יש רשימה גדולה של נזקקים לילדים, לבית, לפרנסה, לבריאות, השכינה מבקשת עבורם. וכשאתה נותן אתה בונה עולם חדש

רבינו האר"י, בשער הכוונות אומר שהצדקה מכפרת על ברית קודש.

הקבה עושה ברית עם העשיר. אתה צריך לתת לעני את החלק שמופקד אצלך. כשבא אדם להתפלל, לא יתפלל עד שיתן 3 פרוטות לצדקה. העולמות למעלה מקבלים את המטבעות שאתה נותן. תיזהר שלא יהיה יום אחד שלא תיתן צדקה. ר אליהו חיים היה מצטער שבשבת לא היה נותן צדקה. מה היה עושה? היה מכין 3 ביגלה והיה נותן לו 2 ועוד אחד. באיזה מילים?

ואתה מושל בכל.

◆ **וזה לא הספיק לו, אז מה עשה?**

שם מטבעות למעלה. והיה נותן לעני במוצאי שבת.

◆ העולמות מתברכים על ידו כשהוא עושה צדקה. מה המעלה של הצדקה שהיא מכפרת?

רבינו הארי כתב, הצ' יוד אחד הפנים שלו לימין ויוד אחד הפנים שלו לשמאל. זה העני והעשיר. העשיר לא מחפש את העני. והעני לא מוצא את העשיר. אז הם לא נפגשים. עד שהם נפגשים. העשיר הופך פניו מהעני. ד' זה דל. ד' מהמילה צדק. וע"י זה מתחזק רגל הקוף. הקוף מתחזק, נהיה צדק. מה צדק? למה זה נולד עני וזה נולד עשיר? זה שנולד עני, בגלגול קודם היה עשיר ולא נתן. עונש הוא בא עני. הוא יצטרך לקבל מהעשיר. והעשיר נתן צדקה. עכשיו בא פה בניסיון, האם יתן צדקה או לא. אז עכשיו זה צדק. אם צדק אי אפשר לנהל עולם. חייבים להיות סוציאליסטים קצת. צדק סוציאלי. כשאתה נותן לעני, אז הד' שם לו שם מטבע, נהיה ה. היה צדק נהיה צדקה. ובזה העלת אותו ונתת לו מתנה גדולה.

הרב יעקב קמינסקי, ראש הרבנים של אמריקה, נפטר לפני 30 שנה. יסד שם ישיבות ולימד תורה.

יום אחד נסע באניה. והיה שם אחד מראשי המדינה של פה. והוא ראה איזה כבוד עושים לאבא, לרב קמינסקי. לומדים איתו, מכבדים אותו, מכינים לו קפה. וזה הפליא אותו. איך חינכת את הילדים שלך שישמעו לך? לי לא שומעים. ענה לו הרב קמינסקי, אני כל יום וכל שבת מלמד את הילדים שאנחנו קבלנו תורה מסיני. שם קבלנו "כבד את אביך ואת אימך". וכל שנה אנחנו מתרחקים בעוד שנה ממעמד הר סיני, אז הם מקפידים יותר. אבל הם לא מאמינים ואומרים שאדם הגיע מהקוף. למה קוראים לזה "כקוף בפני אדם"?. הסיטרא אחרא נקראת כ"קוף בפני אדם". יש 12 אותיות כנגד 12 חודשים. מהם האותיות? כשברא הקב"ה את העולם (ספר יצירה), הביא לפניו 22 אותיות התורה. חקק אותן והכין אותן. לקח 3 אותיות א.מ.ש א, אויר. מ, מים. ש, אש. אח"כ לקח 7 אותיות ב ג.ד. כ.פ.ר.ת - דגש ורפה. כנגד 7 ימי השבוע, 7 שנות שמיטה, 7 שמיטות ביובל, 7 מדורים בגן עדן 7 מדורים בגהנם. אז 10 אותיות תפוסות כבר. אחרי זה? כנגדם 12 איברים באדם. א. ב. ג. ד.-

תפוס. ה' לא תפוס, ה' ניסן. ו' באייר. ז' בסיוון. ח' בתמוז. ט', שם אותו באב. י' שם אותו באלול. כ' תפוס. ל' בתשרי. מ' תפוס. נ פנוי- שם אותו בחשוון. ס' - שם אותו בכסלו. ע' פנוי, שם אותו בטבת. פ' תפוס. צ', פנוי שם אותו בשבט. ק' פנוי. שם אותו באדר.

◆ מה ענין של רגל הקוף?

הקוף עושה מה שבן אדם עושה.

הקוף רואה שבקדושה האות הכי קדושה היא ה'. למה? אם מישהו מפריע מה עושים? ההה (בפתח) לא יוצא טיפת רוק כשאומרים ההה. האות ה' לא מקבלת טומאה. היא אות גרונית. היא השכינה. באה הסטרא אחרא רוצה להיות יותר קדושה, אז היא מאריכה את הרגל. נהיה רגל הקוף. כמה זה גימטריה? 95. זה גימטריה המן. המן הרשע הוא היה רגל הקוף, ככה קורא לו רבינו האר'י. כי הוא בחינת הסיטרא אחרא, שהיא רוצה להיות דומה לשכינה. הגם לכבוש את המלכה עימי בבית? אסתר המלכה היא בבחינת אות ה'.

הצדקה ענין גדול מאד מאד. דוד המלך היה עושה צדקה ומשפט.

רבינו הארי מקפיד שאת הצדקה יתן מעומד. אם הוא אוסף עבור אחרים צריך לעמוד. למה מעומד? כיוון שהשכינה, לא עלינו, נפלה, אז אני צריך לעמוד להרים אותה.

◆ מתי הזמן של הצדקה?

א. קודם תפילת שחרית. ואח"כ ב"ויברך דוד", ב"ואתה מושל בכל". למה? בדברי הימים הוא מביא שדוד המלך הביא את כל השרים אשר איתו וברכו את הקב"ה ואחרי זה נתנו צדקה. אז ראינו שצריך לתת קודם לברך ואח"כ בקשו את הבקשות שלהם.

ב. קודם תפילת מנחה. מתי נותן? פותח את ידיך. 2 ו שלישית.

עוד מקום בשחרית לתת צדקה, אחרי "ובא לציון גואל". בספר "מעבר יבוק" הוא כותב, שאם אדם רוצה שהתפילה שלו תתקבל, יתן צדקה, ומה שיבקש מה', ה' יתן לו.

סגולה שאדם לא יחסר כספו, שיהיה לו כיס מיוחד לצורך צדקה.

הרב חיד"א סיפר שאביו קם כשהיה חושך. הלך לקופסת צדקה, בתוך המטבעות של הנחושת היה מטבע אחד מזהב. נתן לעני את המטבע זהב. ואז אמר: "עכשיו הבנתי מה זה נתון תתן לו". יצא זהב, נתן לו זהב. ואח"כ הרויח באותו היום כפל כפליים.

בשעת לוויה, כיוון שהשטן מרקד שם, עם היו נוהגים לתקוע בשופר, לבלבל את השטן שיסתלק משם, וגם אוסף את הצדקה.

◆ האם צדקה לעילוי נשמת המת מועילה?

הריב"ש כותב מה יועיל מה שאני נותן בשביל המת? מצוות שעשה יקבל. הוא לא עשה ועכשיו באים הבנים שלו ועושים. עכשיו שנותנים הבנים מה זה מועיל? זה מועיל! הרשב"א כותב, אם האבא השאיר חובות. האם הבן חייב לשלם את החובות? הרשב"א מחלק בין כסף של חובות לבין כסף לצדקה.

לצורך צדקה זה כן מועיל. הירושלמי כותב שמועילה הצדקה למת כמו חץ מקשת. מוציאים אותו מגהנם. הצדקה עושה לנפטר הרבה מאד ומועילה לו. המתים צריכים כפרה. הצדקה מוציאה את המת מגהנם. מסלקת אותו מגהנם. באים המלאכים ומגרשים אותו מגהנם.

ועוד יותר אם הוא יהיה גבאי צדקה. מעלתו כנגד כל מה שנותנים אחרים. זוהר ויגש, אומר שמי שנותן צדקה הוא מציל את העולם ממוות ומצרות. שלא יעבור עליך יום אחד בלי צדקה. צדקה מכפר גם על עוון במזיד. כמובן שחזר בו ועשה תשובה. וגם יתן צדקה בסתר. שאף אחד לא ידע. ואם יספר יענש עונש גדול. מקבל

שפע רב מלמעלה. וגם השכינה תבוא לעזרו תדבר בטובתו. מביא ר' חיים פלאג'י בשם האיתמרי, מכפר על כל מה שעשה כל השבוע. לכן תתן בשישי. כל המצוות שאדם עושה נרשמות במצח. מצוות צדקה שאדם נתן, כל השבוע עד שבת היא מאירה על המצח שלו. ובלבד שיתן לעניים הגונים ושלא יראו אחרים.

יבשרנו ה' בשורות טובות. יאמר די לצרותינו.

תזכו לחיים טובים.

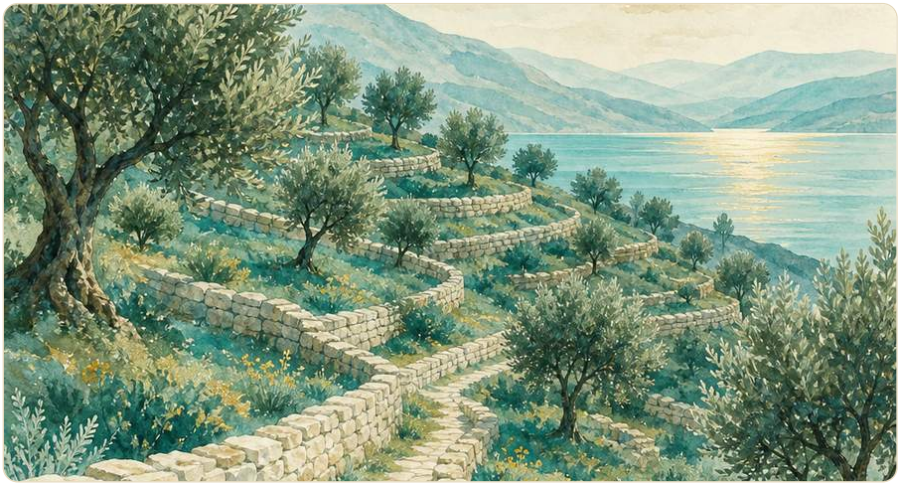
לרפואה שלימה והחלמה מהירה **אביבה בת מזל**.

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן:

אֹמַר לַה' מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ:

כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת:

בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה. צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ:

לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם:

מִדֶּבֶר בָּאפֶל יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם:

יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ. אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:

רַק בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט. וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃

כִּי אַתָּה ה' מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃

לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה. וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ. לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃

עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃

עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ. תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃

כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ. אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃

יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה. אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃

אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

סיכום:

הַנְהָגוֹת לִימֵי הַשּׁוֹבָבִ"ים הַגָּאוֹן רַבִּי בֶּן צִיּוֹן מוּצָפִי. יְמֵי הַשּׁוֹבָבִ"ים (שְׁמוֹת, וָאֵרָא, בֹּא, בְּשַׁלַּח, יִתְרוֹ, מִשְׁפָּטִים) הֵם זְמַן מְיֻחָד שֶׁל רָצוֹן, תְּשׁוּבָה וְתִקּוּן. הַגָּאוֹן רַבִּי בֶּן

ציון מוצפי מְשַׁרְטֵט דֶּרֶךְ מַעֲשִׂית וְרוּחָנִית לְהַצְלָחָה בְּיָמִים אֵלּוּ, תּוֹךְ הִתְמַקְּדוּת בְּטָהוֹר הַמַּחְשָׁבָה, הַחוּשִׁים וְהַמַּעֲשִׂים.

- שִׂירַת הַמַּלְאָכִים: הַדֶּרֶךְ לְפַיֵּס אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם וּלְבַטֵּל גְּזֵרוֹת, מוּמְלָץ לְהִתְעַמֵּק בַּפִּיּוּט "הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה":
- מָקוֹר: שִׂירַת הַמַּלְאָכִים שֶׁחִבֵּר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל.
- הַסְּגֻלָּה: אֲמִירַת הַפִּיּוּט (88 מִלִּים) בְּכַוָּנַת הַלֵּב מְעוֹרֶרֶת פִּיּוּס בַּשָּׁמַיִם.
- מַשְׁמָעוּת: כָּל מִלָּה בַּפִּיּוּט מְתָאֶרֶת הַנְהָגָה אֱלֹקִית אַחֶרֶת (כְּמוֹ "הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר" – הַיְכֹלֶת לָתֵת כֹּחַ דִּבּוּר הִיא רַק לַה', אוֹ "הָעֹז וְהָעֲנָוָה").
- אַרְבַּע הַמִּדְרֵגוֹת לְתִקּוּן הָאָדָם עַל פִּי הַזֹּהַר וְהָאַר"י, הַתִּקּוּן מַתְחִיל מֵהַפָּנִים אֶל הַחוּץ:
- מַחְשָׁבָה: הַמִּדְרֵגָה הַגְּבוֹהָה בְּיוֹתֵר. "סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה".
- כַּוָּנָה: עֲשִׂיַּת הַדְּבָרִים לְשֵׁם שָׁמַיִם.
- דִּבּוּר: שִׁמּוּשׁ בְּכֹחַ הַדִּבּוּר לִקְדֻשָּׁה.
- מַעֲשֶׂה: בְּצוּעַ הַמִּצְווֹת בְּפֹעַל וּבְשִׂמְחָה.

◆ **שְׁמִירַת הַ"שְּׁעָרִים": מַחְשָׁבָה, עֵינַיִם, אָזְנַיִם וּפֶה**

- הַמַּחְשָׁבָה: הַתִּקּוּן הֶחָשׁוּב בְּיוֹתֵר. יֵשׁ לְהִמָּנַע מֵהִרְהוּרִים רָעִים וּלְהַרְגִּיל אֶת הַמֹּחַ לַחְשֹׁב עַל מִצְווֹת וְאַהֲבַת ה'.
- הָעֵינַיִם: "הַחַלּוֹנוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמָה". שְׁמִירַת הָעֵינַיִם מִמַּרְאוֹת אֲסוּרִים מְגִנָּה עַל הַנְּשָׁמָה וּמְכַפֶּרֶת עַל עֲוֹנוֹת.
- הָאָזְנַיִם: יֵשׁ לְהִמָּנַע מִשְּׁמִיעַת שִׁירֵי חוֹל וְדִבּוּרִים בְּטֵלִים. יֵשׁ לְהַקְשִׁיב לְדִבְרֵי תוֹרָה וּמוּסָר.
- הַפֶּה וְהַדִּבּוּר: הַדִּבּוּר מַבְדִּיל בֵּין אָדָם לִבְהֵמָה. יֵשׁ לְהִמָּנַע מִדִּבּוּרִים אֲסוּרִים וּלְהַקְפִּיד עַל דִּבְרֵי תוֹרָה.

- הַנְהָגוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לִימֵי הַשּׁוֹבָבִ"ים נוֹשָׂא הַדְּרָכָה וּסְגֻלָּה טְבִילָה בַּמִּקְוֶה מְטַהֶרֶת אֶת הַמַּחְשָׁבָה. מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִטְבֹּל, יָכוֹל לִשְׁפֹּךְ 9 קַבִּין מַיִם אוֹ לִטֹּל יָדַיִם 40 פְּעָמִים.

עֲנִיַּת אֲמֵנִים הַקְּפָדָה עַל 90 אֲמֵנִים בְּיוֹם וְעַל "אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא". מְבַטֵּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת. צְדָקָה "צְדָקָה תַּציל מִמָּוֶת". מוּמְלָץ לָתֵת צְדָקָה לִפְנֵי הַתְּפִלָּה כְּכַפָּרָה עַל עָוֹן הַבְּרִית. הַנָּחַת תְּפִלִּין הַנָּחַת תְּפִלִּין בְּכַוָּנָה מְכַפֶּרֶת עַל עֲוֹנוֹת וּמְזַכָּה לִהְיוֹת "בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא". בֵּית הַכְּנֶסֶת לְהִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת בֵּין עֲשָׂרָה רִאשׁוֹנִים וְלִקְבֹּעַ מָקוֹם קָבוּעַ לַתְּפִלָּה. לְסִכּוּם הַסּוֹדוֹת לַהַצְלָחָה: הַגָּאוֹן ר' בֶּן צִיּוֹן מוּצַפִּי מַדְגִּישׁ כִּי בְּיָמִים אֵלּוּ, תִּקּוּן הַמַּעֲשִׂים וְהַמִּדּוֹת חָשׁוּב יוֹתֵר מִתַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים. מִי שֶׁיִּשְׁמֹר עַל טָהֳרַת הַמַּחְשָׁבָה וְהַחוּשִׁים, יַקְפִּיד עַל עֲנִיַּת אֲמֵנִים וּצְדָקָה – יִזְכֶּה לִישׁוּעוֹת וְלִרְפוּאָה. "הַמַּחְשָׁבָה הִיא כְּנֶגֶד הָאוֹת י' מִשֵּׁם ה'... לִשְׁמֹר עַל הַמַּחְשָׁבָה זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִתַּעֲנִיּוֹת דִּבּוּר וְסִגּוּפִים.

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר